

AWEARNNESS FAIR FASHION EVENTS

Facts & figures Bedrijfskleding

De Rijksoverheid wil in 2010 bij 100 procent van haar inkopen duurzaamheid meenemen; voor provincies en waterschappen is dit 50 procent. De gemeenten streven naar 75 procent in 2010 en 100 procent in 2015. De overheid koopt per jaar voor 40 miljard euro in. Voor de kledingbranche heeft het nieuwe overheidsbeleid vooral gevolgen voor bedrijfskleding. Iedere onderneming die kleding levert voor overheden moet dus straks kunnen aantonen dat deze kleding duurzaam is geproduceerd. Om goed vast te kunnen stellen wat dan precies duurzaam is, heeft het ministerie van VROM criteria opgesteld. Hierin zijn zowel milieu- als sociale criteria meegenomen.

Geschat wordt dat in Nederland ongeveer 1 miljard euro wordt omgezet in bedrijfskleding. Ter vergelijking: de Nederlandse consument geeft ongeveer 20 miljard euro per jaar uit aan reguliere kleding. Nederlanders geven jaarlijks gemiddeld 472 euro uit aan kleding, en katoenen kleding is erg populair.

Het aantal personen binnen de overheid dat gebruik maakt van bedrijfskleding als percentage van totale aantal dragers van bedrijfskleding bedraagt 10%.

De centrale overheid geeft ongeveer 61 miljoen euro per jaar uit aan bedrijfskleding; provinciale en gemeentelijke overheden zo'n 41 miljoen per jaar.

De meeste van deze kleding wordt geproduceerd in Tunesië, Marokko, Oost-Europa en Azië met de nadruk op China. Minder dan 50% wordt in Europa geproduceerd.

Milieuaspecten krijgen tot op heden minder aandacht dan sociale aspecten. Voor sociale aspecten is een duidelijk referentiekader aanwezig, voor milieuaspecten is dit minder duidelijk. De vraag naar biokatoen stijgt, maar slechts ongeveer 0,2% van alle katoen die wordt geproduceerd is biokatoen. Verschillende soorten stoffen laten zich lastig vergelijken als het gaat om milieubelasting, maar katoen springt er duidelijk negatief uit: katoenteelt vergt erg veel water, bestrijdingsmiddel en energie. Een katoenen t-shirt kost 2700 liter water. De katoenproductie is verantwoordelijk voor 2,6% van het wereldwijde waterverbruik.

Betere alternatieven zijn: hennep, brandnetel, vlas of bamboe.

Facts & figures duurzaam kleden

Koopgedrag

We geven jaarlijks tussen de 7 en 8 miljard euro uit aan kleding. Jaarlijks gooien we in Nederland samen zo'n 235 miljoen kilogram textiel weg, daarvan wordt ruim een kwart gerecycled. Het overige deel belandt dus nog steeds tussen het restafval en daar valt dus nog (energie)winst te behalen.

Biologische katoen

In tegenstelling tot 'gewone' katoen wordt deze geteeld zonder pesticiden of ander landbouwgif. Biologische-katoenboeren werken met organische mest en doen aan natuurlijke gewasbescherming. Wisselteelt met andere gewassen is verplicht, waardoor minder bodemziektes en insectenplagen voorkomen. In 2005 werd er 50 miljoen ton 'gewone' katoen geteeld tegenover 10.000 ton biologische katoen. Het aandeel biologische katoen groeit. De helft van alle textiel wordt gemaakt van katoen. Gelukkig zijn er milieuvriendelijke stoffen in opkomst zoals van maïs, brandnetel, soja, hennep en milieuvriendelijke kunstmatige vezels zoals lyocell.

Milieu

In de kledingindustrie is het 'veredelen' van textiel het schadelijkst voor het milieu.

Er wordt heel wat gekookt, gebleekt en gewassen om garens te versterken of te laten glanzen. Het verven van garens, stoffen en kledingstukken hoort ook bij veredeling. Sommige verfstoffen zijn zeer giftig. Andere hechten zich alleen aan textiel in combinatie met milieuvervuilende hulpstoffen zoals zware metalen. In veel ontwikkelingslanden komen die met het afvalwater in het milieu. Ook het printen van de opdruk, het wassen van jeans en de nabehandeling van kleding, bijvoorbeeld tegen kreuk of schimmel of voor brandvertraging, zijn processen waarbij veel chemicaliën en water wordt verbruikt. Iedere jeans van biologische katoen betekent een halve liter chemicaliën minder in het milieu!

Prijs

De katoenkosten van een kledingstuk bedragen ongeveer vijf procent. Biologische katoen kost ruwweg twintig tot dertig procent meer dan gangbare katoen. Dit betekent dat de consument uiteindelijk één à twee procent meer betaalt. Als een gewoon katoenen shirt €10 kost, dan betaal je voor de biologische variant €10,40.

Arbeidsomstandigheden

Wereldwijd zijn 30 miljoen mensen werkzaam in de kleding- en textielindustrie. Landen als China, India, Pakistan en Bangladesh zijn populair vanwege de zeer lage lonen. Arbeidskosten vormen een klein percentage van de kostprijs van een kledingstuk. Minder dan 10%, maar er kan altijd op bezuinigd worden. Kledingfabrieken in lagelonenlanden voldoen zelden aan de internationale arbeidsnormen; vooral kleine bedrijven onttrekken zich aan iedere controle. Daar werken mensen langer dan tien uur per dag. Heeft niemand een ziektekostenverzekering. Bestaat geen pensioenregeling. Is lid zijn van een vakbond verboden. Krijgen vrouwen minder betaald dan mannen. Heeft niemand een contract of vast salaris. Is er geen overurenvergoeding. Staan mensen bloot aan chemische stoffen en werken kinderen jonger dan 15 jaar.

Imago

Ruim 40% van de jongeren associeert duurzame mode nog steeds met een 'geiten-wollen-sokken imago', toch wil vier op de tien jongeren duurzame mode kopen.

Links

www.senternovem.nl/duurzaaminkopen

www.mvonderland.nl/duurzaaminkopen

www.duurzaaminkopen.nu

www.marktplaatsduurzaaminkopen.nl

www.keurmerken.info

www.fairwear.nl

www.made-by.nl

www.schonekleren.nl

www.mvonderland.nl/aandeslagmetmvo/mvointernationaal/sectoren/grondstoffen/katoen/intro

www.milieucentraal.nl/pagina.aspx?onderwerp=Kleding